25 Ιουλίου 2023

Ανοιχτή επιστολή προς ΠτΔ και την υπουργό Παιδείας για τις εξετάσεις πρόσβασης στα πανεπιστήμια

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Εκπαίδευση

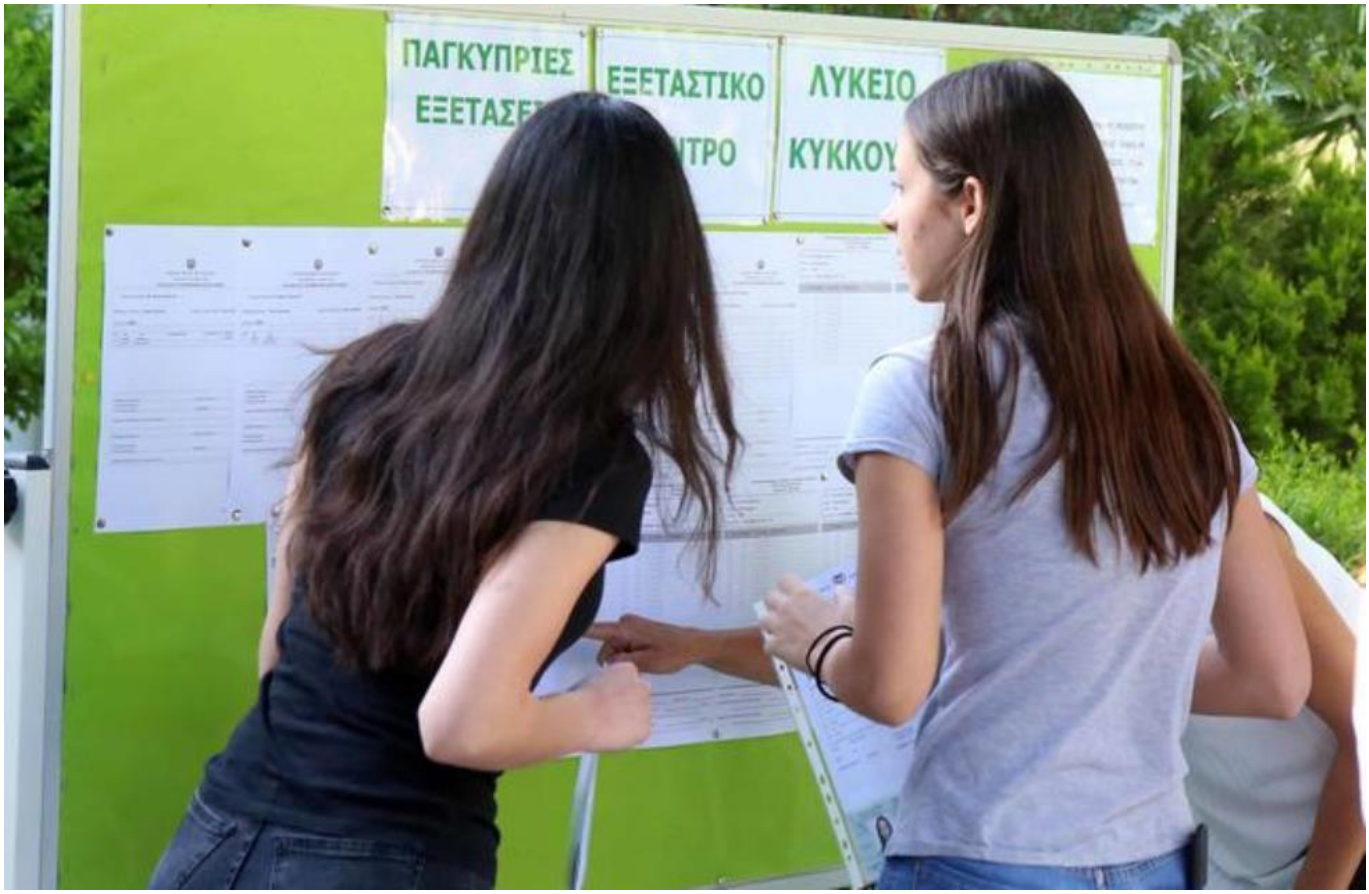

Γροθιά στο στομάχι ήταν κάποιες από τις δηλώσεις που έγιναν από τους πρωτεύσαντες μαθητές στις Παγκύπριες εξετάσεις Πρόσβασης για το Πανεπιστήμιο Κύπρου. Αρκετοί από αυτούς δήλωσαν χαρούμενοι μεν, αλλά πως δεν θα μείνουν να σπουδάσουν στην Κύπρο καθώς θα αναμένουν τα αποτελέσματα για την Ελλάδα. Ένας μάλιστα πρωτεύσαντας δήλωσε πως η θέση που εξασφάλισε δεν ήταν εκείνη που επιθυμούσε και θα ξαναπροσπαθήσει του χρόνου!!! Εξ αφορμής λοιπόν και ως γονέας που πέρασε την ίδια διαδικασία και αγωνία πέρσι για το δικό της παιδί, θέλω να εκφράσω τις πιο κάτω σκέψεις προς προβληματισμό και εισήγηση για αλλαγή της δομής του συστήματος.

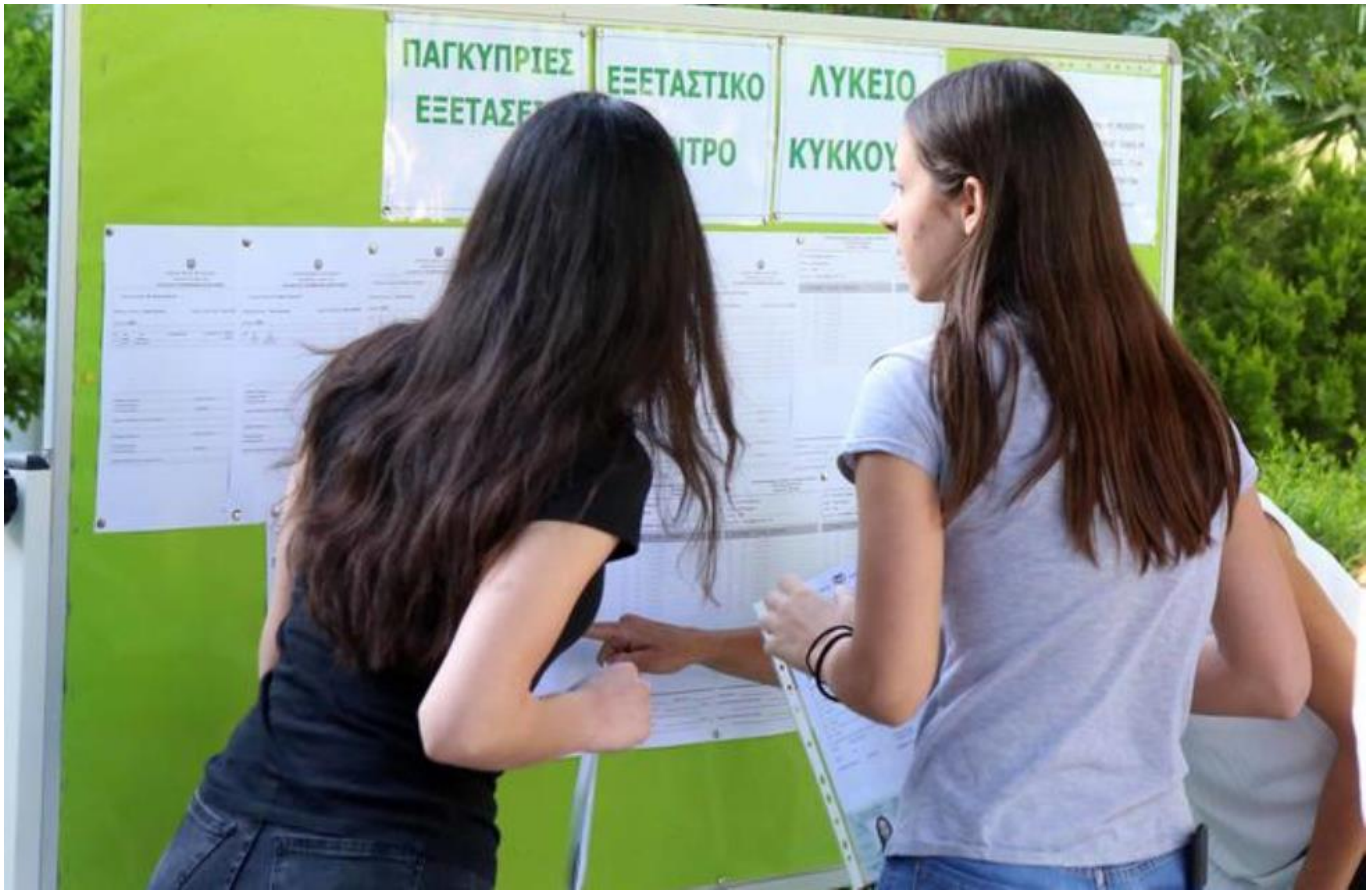

Όλα αυτά τα παιδιά που πέρασαν στο Πανεπιστήμιο Κύπρου, όχι μόνον οι πρωτεύσαντες, στα οποία εύχομαι ολόψυχα συγχαρητήρια, αυτή τη στιγμή έχουν εξασφαλίσει μία θέση στο Πανεπιστήμιο Κύπρου, την οποία δικαιωματικά θα κρατήσουν για λόγους ασφάλειας αφού τους επιτρέπεται. Αυτή η θέση όμως πιθανόν να ήταν η πρώτη ή δεύτερη κ.ο.κ., επιλογή κάποιου άλλου παιδιού το οποίο δεν πέρασε εκεί που ήθελε και όντως είχε κατασταλάξει πως θέλει να μείνει στην Κύπρο.

Η προοπτική της δήλωσης για εξασφάλιση θέσης σε πανεπιστήμια της Ελλάδας, με διαφορετική διαδικασία από την πρώτη, τους πρώτους επιτυχόντες, σε αριθμό αντίστοιχο με τις θέσεις που προσφέρονται από την Ελλάδα, τους κάνει χωρίς να το θέλουν «διπλοθεσίτες». Ταυτόχρονα, κάποια άλλα παιδιά μπαίνουν στη διαδικασία της δεύτερης κατανομής με μία ψυχολογία, είτε κατακερματισμένη, είτε γεμάτη αγωνία.

Τούτο συμβαίνει επειδή το σύστημα όπως είναι τώρα, δίνει την επιλογή, αφού βγουν τα αποτελέσματα της Κύπρου, να κρατήσουν τη θέση στο Πανεπιστήμιο Κύπρου, αλλά ταυτόχρονα να μπορούν να κάνουν αίτηση για τα πανεπιστήμια της Ελλάδας. Επίσης, δικαιούνται να κάνουν αίτηση για δεύτερη κατανομή, η οποία θα πραγματοποιηθεί αφού βγουν τα αποτελέσματα της Ελλάδας!

Ενώ, λοιπόν, θα μπορούσαν ήδη να είναι χαρούμενα, ήρεμα πια, να απολαύσουν την επιτυχία τους όλο τον Αύγουστο άνευ έγνοιας και να μπορέσουν οι γονείς τους να τους ετοιμάσουν για τις σπουδές τους αναλόγως, έχοντας χρόνο να οργανωθούν, η αγωνία τους συνεχίζεται και η εξασφάλιση θέσης είναι «γλυκόπικρη εμπειρία». Πέραν από τους ήδη κατασταλαγμένους ως προς τη φοίτησή τους στο Πανεπιστήμιο Κύπρου, όλοι οι άλλοι συνεχίζουν να είναι στην πρίζα μέχρι τις τελικές ανακοινώσεις των αποτελεσμάτων.

Επιπλέον, λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός πως πέρσι τα αποτελέσματα για πρόσβαση στα πανεπιστήμια της Ελλάδας βγήκαν 30 Αυγούστου, γεγονός που ανάγκασε το Πανεπιστήμιο Κύπρου, το οποίο αρχίζει εργασίες από τον Σεπτέμβριο, τα αποτελέσματα της δεύτερης κατανομής να τα ανακοινώσει το Σάββατο 2 Σεπτεμβρίου (τα παιδιά άρχιζαν στο πανεπιστήμιο στις 5 Σεπτεμβρίου) δημιούργησε αναστάτωση σε όσους θα άλλαζαν σχολή ή ακόμη θα άφηναν μια θέση στην Ελλάδα για να έρθουν πίσω να διεκδικήσουν τη θέση τους στην Κύπρο (σπίτι, επίπλωση, προκαταβολές, εγγραφές κ.ο.κ.). Αυτό συμβαίνει σχεδόν κάθε χρόνο.

Είναι ευτύχημα που το Πανεπιστήμιο Κύπρου μπαίνει στη διαδικασία της δεύτερης κατανομής, αλλά είναι ατυχές το γεγονός πως οι θέσεις της δεύτερης κατανομής δεν είναι ίσες σε αριθμό με τις θέσεις που κενώνονται ώστε να ισοδυναμούν στον αριθμό των θέσεων που προσφέρονται στην αρχή. Για παράδειγμα, για την Ιατρική που τυγχάνει να γνωρίζω, ενώ στην αρχή προσφέρονται 70 θέσεις, οι θέσεις που προσφέρονται με τη δεύτερη κατανομή είναι τόσες όσες υπολείπονται ώστε να δημιουργηθεί τμήμα για 40 φοιτητές, ανάλογα πόσα παιδιά επέλεξαν να μείνουν στην Κύπρο και πόσα πήγαν στην Ελλάδα. Ενώ λοιπόν εικονικά φαίνεται πως οι θέσεις για Ιατρική είναι 70 της Κύπρου και 96 της Ελλάδας, στην ουσία είναι λιγότερες. Κάτι ανάλογο φαντάζομαι ισχύει για πολλές σχολές, αν όχι για όλες.

Επίσης, η Ελλάδα, δεν έχει δεύτερη κατανομή θέσεων, και άρα αν ένα παιδί εξασφαλίσει θέση στην Ελλάδα αλλά αποφασίσει να μείνει στην Κύπρο, αυτή η θέση παραμένει αδιάθετη, με αποτέλεσμα να τη στερείται κάποιο παιδί που την είχε ως επιλογή, έχοντας τον ανάλογο αντίκτυπο και στην ψυχολογία του. Παρά το γεγονός πως φαίνεται υπερβολικό, τα παιδιά της σημερινής κοινωνίας είναι πολύ αδύναμα ψυχολογικά και κάτι τέτοιο είναι σημαντικό γεγονός για αυτά, οπότε τα επηρεάζει. Ειδικά η γενιά που πέρασε την εφηβεία και τα ωραιότερα μαθητικά χρόνια με την πανδημία και τον εγκλεισμό είναι περισσότερο ευάλωτη.

Ως εκπαιδευτικός, δεν εναντιώνομαι στην άποψη πως αν δεν περάσει ένα παιδί σε αυτές τις εξετάσεις δεν είναι το τέλος του κόσμου, αλλά επίσης είμαι

πραγματίστρια γονέας που σκέφτεται πως για να στείλει κάποιος γονέας το παιδί του για σπουδές σε ιδιωτικό πανεπιστήμιο απαιτείται και ένα σημαντικό κονδύλι, που ο μέσος Κύπριος μπορεί να μην το έχει και άρα, ναι, υπάρχουν οικογένειες που εξαρτώνται από κάτι τέτοιο, όπως και η ψυχολογία αρκετών ώριμων για την ηλικία τους παιδιών.

Κατά τη γνώμη μου λοιπόν, πρέπει να αλλάξει το σύστημα. Τα παιδιά μας πλέον πρέπει να καθοδηγούνται από πολιτικές που μετρούν την ψυχολογία τους και που στοχεύουν στον ΑΝΘΡΩΠΟ. Τα παιδιά πρέπει να δηλώνουν από την αρχή τις επιλογές τους, τόσο για την Κύπρο όσο και για την Ελλάδα, και η κατανομή να γίνεται ταυτόχρονα όπως γινόταν παλιότερα. Με αυτό τον τρόπο οι αριθμοί που θα ξέρουν θα είναι από την αρχή οι πραγματικοί στο σύνολό τους. Παιδιά και γονείς θα είμαστε πιο σοβαροί και σκεπτικοί στην επιλογή των θέσεων και της σειράς επιλογής τους και, κατά τη γνώμη μου, θα είναι και πιο «δίκαια». Από την αρχή τα παιδιά θα αποφασίζουν κατά πόσο θα θέλουν να μείνουν Κύπρο ή Ελλάδα και θα βάζουν τις επιλογές τους αναλόγως. Θα ξέρουν τη διαδικασία και θα μπορούν να διαχειριστούν την επιτυχία ή την αποτυχία από την αρχή. Θα είναι έτοιμα. Δε θα βασανίζονται με άγχος για δύο μήνες. Ήδη η διαδικασία εξετάσεων τετραμήνων και ταυτόχρονα εν συνεχεία των Παγκυπρίων Εξετάσεων Πρόσβασης είναι αρκετά επιβαρυντική. Χρειάζονται χρόνο να χαλαρώσουν και να περάσουν το καλοκαίρι τους ήρεμα. Χρειάζονται χρόνο να συνειδητοποιήσουν ποια ήταν η επιτυχία τους και με ηρεμία να ξεκινήσουν τη νέα τους ζωή ως φοιτητές.

Επίσης, αν τα αποτελέσματα βγαίνουν μέσα στον Ιούλιο, τότε θα υπάρχει η ευχέρεια της δεύτερης κατανομής, τόσο από Κύπρο όσο και από Ελλάδα, η οποία θα ξεκαθαρίζει νωρίς. Αυτό θα είναι για τους γονείς, το πανεπιστήμια και το υπουργεία πολύ πιο πρακτικό. Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα προηγούμενα, θεωρώ αναγκαία την αναθεώρηση του συστήματος εξετάσεων λοιπόν. Η μετά την πανδημία εποχή στοχεύει πλέον στη δημιουργία ανθρώπινων πολιτικών. Είναι κρίμα, παιδιά τα οποία πρωτεύουν και εξασφαλίζουν θέσεις σε πανεπιστήμια να μην μπορούν να διασκεδάσουν για την επιτυχία τους, επειδή θα μπουν ξανά στην κληρωτίδα για μια νέα πιθανή θέση και μέχρι να την κατακτήσουν να αναλώνονται στο τρέξιμο για την οργάνωση της διαμονής τους αντί να διασκεδάζουν. Οφείλουμε ως Κύπρος και Ελλάδα να ξαναδούμε τη διακρατική συμφωνία και να απαλύνουμε τα παιδιά από τον φόρτο τέτοιων συναισθημάτων.

* Εκπαιδευτικού – γονέα, MBA – Εργασιακές Σχέσεις – Διοίκηση Ανθρώπινου Δυναμικού

Πηγή: politis.com.cy